

Hallo ik ben Chantal Giezen, ik woon al ruim 25 jaar aan de Westbroekse Binnenweg op park de Vierhoeve. Omdat ik best spannend vind heb ik mijn verhaal uitgeschreven om bij de essentie te blijven zoals ik die bedoel.

Wat is nou de bedoeling.....

Dat is de zin die zich steeds herhaalt, bij alles wat er in de afgelopen weken op me afkwam.

Ik zit hier omdat mij verteld is dat dit de plek is om in te spreken in de commissie die over het bestemmingsplan gaat van ons gebied en waar de parken aan de Westbroekse binnenweg onder vallen. Enkel en alleen wilde ik antwoord op de vraag: Wat is nou eigenlijk de bedoeling van het bestemmingsplan. Wat is de bedoeling van ons gebied? Waar werken we naartoe en op welke wijze?

Gewoon omdat ik het oprecht niet meer weet, en erger nog, wie of wat ik nou nog moet geloven. Ik kan natuurlijk enorm onze belangen als oud bewoners gaan zitten verdedigen maar dat is denk ik al vaak gedaan. Die gesprekken lopen steeds uit op een welles nietes gesprek met gevolg onvrede aan alle kanten en eeuwig durende procesgangen met juridische brieven en taal waar ik als gewone burger echt niet van snap wat daar nu staat.

Ook lopen dat soort bezwaarprocessen op Park de Vierhoeve omdat we net als op andere parken gebouwen zien ontstaan die afwijken van het bestemmingsplan en toch gewoon gebouwd mogen worden met structurele gebruikmaking van de algemene afwijkingsbevoegdheid. En waar met verbazing een nieuw te bouwen woning die voldoet aan bouwbesluit en bestemmingsplan, afgekeurd wordt omdat het teveel neigt naar de chalets? Waarbij ik aanteken dat ik beide beslissingen niet begrijp als we naar de bedoeling van het bestemmingsplan kijken. Ten minste op de wijze waarop ik die lees.

Bij het bekendmaken van het inspreken ben ik ook met mensen gaan praten om me te verdiepen in het grotere plaatje. En om dichterbij de bedoeling te komen. Ik schrok van de heftigheid en stelligheid van alle kanten op de vraag wat nou de bedoeling van het gebied is. Met als vervolgvraag wat nou de bedoeling van het bestemmingsplan is en vervolgens wie en op welke wijze wordt er beslist over de uitvoering van het bestemmingsplan. Blijkbaar hele ingewikkelde vragen waar vele verschillende antwoorden op komen en veel emotie op los komt. Ook bij mij.

In een zorgvuldig en soms ook echt moeizaam gelopen voortraject van 15 jaar waarin alle belanghebbenden aan tafel zaten, gemeente, parkeigenaren, grondeigenaren, omwonenden en natuurbelangen is middels aanvullende documenten als het beeld kwaliteitsplan gepoogd om met inachtneming van het bouwbesluit te komen tot een gebiedsspecificatie. Een plek in de natuur waar er op unieke wijze woongebieden ontstaan zijn vanuit veenwinningsgebied en later tuinbouwgebied en liggend op veengrond. Zo logisch als het toen leek is er steeds met elkaar gewerkt vanuit de bedoeling om de woongebieden te legaliseren. Deze afspraken konden zo dus ook gemaakt worden met de provincie. Allemaal zodat mensen er prettig konden blijven wonen en ondertussen gewerkt kon worden aan verbetering van de veiligheid, het woongenot en behoud van unieke landelijke karakter.

Ik schrijf het op en tevens realiseer ik me dat dit weer mijn vertaling is van een proces die tot op tijd en plaats terug te vinden is in de archieven. Maar doe het toch zo om het simpel te houden, het leek toen zo duidelijk. De teksten in bestemmingsplan en beeld en kwaliteitsplan zijn helder op de bedoeling. De regels in het bestemmingsplan zijn daaruit voortgekomen. En ja, dat was water bij de wijn voor alle partijen. Aanpassing op bouwbesluit door de max bouwhoogte aan te passen naar 5 meter nokhoogte, 3 meter goothoogte. Daarbij één bouwlaag met eventueel een kap en max 250 m3

hoofdgebouw, max 50 % van vastgesteld perceel bebouwd en 1.50 m van de erfgrans, groene omheining om landschap te bewaken. Best duidelijk leek het en heel aangenaam dat het kleinschalig wonen zoals we kenden hiermee geborgd was.....

Afgelopen weken heb ik wederom veel gehoord en gezien van belanghebbenden; van eigenaren die hier al heel lang wonen, van mensen die hier willen bouwen, van gemeentelijke uitvoeringsorganen en vanuit juridische processen. Daarbij heb ik geprobeerd zo neutraal mogelijk te kijken en naar alle verhalen te luisteren. Eigenlijk kom ik maar tot één conclusie. Ergens zijn we elkaar kwijtgeraakt op de bedoeling en hebben we nooit met alle betrokkenen het volledige plaatje omarmd met alles wat er is.

Ik heb heel bewust gevraagd naar “wat is er volgens jou de bedoeling van dit gebied, de regels en de uitvoering van het beleid” . Wederom kreeg ik vele verhalen en waarheden. En ik geloof ook nog dat iedereen die ik gesproken heb zelf gelooft dat ze het goede doen in de context en vanuit het belang dat ze dienen. De vraag is echter of dit alles de oorspronkelijke bedoeling nog dient? Wat die dan ook mag zijn?

Vooraf op de vraag wat denk je dat de bedoeling van de ander is komt veel emotie los.

Een greep uit de uitspraken: “Zij willen alleen maar dat het een woonwijk wordt zoals elke woonwijk.” “Als we dit nu niet doen laten zij de boel versloffen” “Zo zijn nou eenmaal de regels en daar heeft iedereen bij gezeten” “Waarom worden de regels niet uitgevoerd zoals we besproken hebben, een dubbele agenda?” “Mensen met geld zitten daar aan tafel” “Degene die moeten beoordelen weten niks van onze situatie en hebben geen histories besef” Er wonen daar allemaal aso’s, in ieder geval was het vroeger” “Ze willen ons gewoon weghebben” “Dingen veranderen nou eenmaal”

Ongeacht waar de waarheid ligt, deze emoties en gedachten zijn er allemaal. Er zijn verschillen in nieuwbouw en bestaande woningen. In oud bewoners en nieuwe avonturiers. Er zijn regels en mensen die de regels op alle mogelijke manieren proberen op te rekken. Er zijn uitvoerders die op de wet zitten en die op het redelijke zitten. En in deze complexe werelden van verschillen liggen ook de antwoorden.

Het is er allemaal. Wederom verbazing en verwondering. Hoe kunnen we met alles wat we met elkaar doorlopen hebben zo tegenover elkaar gekomen zijn? Hoe kan het verschil tussen bedoeling en uitvoering zo groot geworden zijn? Ook op deze vragen zullen partijen ook weer hun eigen verhalen hebben.

Maar liever nog, is dit een betoog en een oproep om dit patroon, dat alleen maar meer gedoe, ongemak, verspilling van tijd en geld, veroorzaakt bij alle partijen te stoppen, te doorbreken. #Hoedan? Die vraag is denk ik ook hier niet te beantwoorden maar laten we het in ieder geval structureel agenderen en aandacht gaan geven aan alles wat er gaande is en weer terug bewegen naar de bedoeling.

Ik verwacht vandaag geen oplossing maar een opening tot een weg met elkaar. Terug naar een eenduidige bedoeling met een eenduidige uitleg en uitvoering, op maat voor de woongebieden en bewoners op een wijze die bijdraagt aan rust, woongenot en duidelijkheid voor iedereen. Dit is al een andere vorm van inspreken die meer het gesprek mogelijk maakt. Ik hoor dus ook graag hoe jullie naar het complete plaatje en bedoeling kijken. Wat jullie invloed zou kunnen zijn? Zien jullie nog andere mogelijkheden om deze inmiddels als impasse voelende situatie samen te gaan doorbreken? Is daar bereidheid toe?